

Pas je čovekov najbolji i najstariji prijatelj. Sporno je samo ko je koga pripitomio: da li je čovek tražio društvo ovih plemenitih životinja ili su se one, u potrazi za hranom približile ljudima. Vlasti Novog Sada odlučno su krenuli u stvaranje boljeg miljea za sigurnije danas i izvesnije sutra svojih građana. Prvi na udaru u toj borbi našli su se kućni ljubimci i njihovi vlasnici.

Zakon o držanju ljubimaca u Novom Sadu star je nekoliko godina i izglasan još za vreme mandata gradonačelnice Maje Gojković, u poslednje vreme je počeo intenzivno da se primenjuje. U članu 11. istog zakona u objektima višeporodičnog stanovanja predviđeno je da se mogu držati najviše jedan pas i jedna mačka, a njihov podmladak do četiri meseca starosti – šta učiniti sa viškom pasa, ako ih neko godinama ima dva? Predviđa se, takođe, zabrana uvođenja pasa i mačaka u liftove; Zabranjuje se vođenje kućnih ljubimaca bez povoca i zabranjuje se oglašavanje iliti lajanje istih, koje od strane nezadovoljnih stanara (ukoliko ih prijave) može da dovede do kažnjavanja pa i oduzimanja pasa od njihovih vlasnika (a šta dalje sa njima?)... Iz napred navedenog uočavamo samo zabrane. Nema ni jednog člana istog zakona koji bi se odnosio na prava vlasnika i njihovih ljubimaca. Nezadovoljni vlasnici, s druge strane neumorno skupljaju potpise ne bi li omekšali gradske vlasti da ublaže neke odredbe i da na malo humaniji način priđu problemu i njegovom rešavanju. Stučnjaci se slažu da su psi lualice nužan faktor biološkog balansa gradskle sredine. To što ih na našim gradskim ulicama ima previše krivi su neodgovorni ljudi nesposobni za adekvatnu brigu o njima.

U svetu, ljudi se odnose drugačije prema životinjama. U Los Anđelesu, parkovi, stadioni, travnate površine privatnih rezidencija prepune su razigranih zečeva. Na istočnoj obali istog kontinenta, veverice predstavljaju izvesnu napast zbog brzine razmnožavanja, kao i kod zečeva, ali su one zaštićena vrsta i stanovnici Severne i Južne Karoline navikli su da se nose sa njihovim društvom. Nešto severniji Toronto, ponosan je na suživot svojih stanovnika sa lukavim lisicama i niko se ne boji besnila. Kućićima, velikim i malim, dozvoljeno je korišćenje gradskog prevoza, ulaz u restorane, poslastičarnice u društvu njihovih vlasnika... prisutnost na javnim mestima sa kućnim ljubimcima svuda u Evropi i šire mami osmeh na licima ljudi. Sasvim je normalno da u Galeri Lafajet (Galleries Lafayette), velikoj robnoj kući u srcu Pariza uđe žena sa kucom, kao i u Starbaks (Starbucks) u bilo kom gradu sveta. Veseli mešanac Hajfec prati svoju gazdaricu Kristinu i na konzervatorijum i u pozorište glavnog grada Austrije.

Evropske zemlje, Velika Britanija, Francuska, Nemačka, Češka, Austrija i ostale članice EU, brigu o kućnim ljubimcima, pre svega psima, odavno su rešile.

Vlasnici kućnih ljubimaca u razvijenim zemljama obavezni su da se pridržavaju nekih osnovnih

pravila, koja su podržavana i od naših vlasnika, a odnose se na čišćenje i skupljanje produkta metabolizma, držanju na povocu pasa borbenih rasa, kao i čuvanje i negovanje istih. Čipovanje, redovno vakcinisanje, držanje pasa u dobrom fizičkom zdravlju, obezbeđivanje zadovoljavajuće ishrane i održavanje higijene su zahtevi koji se podrazumevaju. Za neispunjavanje svojih obaveza vlasnici u razvijenim evropskim zemljama, se ozbiljno kažnjavaju. S druge strane podržava se ideja rasta i razvoja dece uz nekog kućnog ljubimca. Time se podstiče razvoj humanijeg, svestranijeg, samosvesnijeg dečijeg odnosa i prema drugima i prema njima samima.

Svuda u svetu ljudi se nečega plaše. U SAD i zemljama EU, postoje nerazložni strahovi zasnovani na NLO-ima, strahu od razornih zeljotresa, vulkanskih erupcija, terorističkih napada. Strah kod građana Srbije je mnogo realniji. Obezvređenog integriteta, nezadovoljni svojim ekonomskim mogućnostima, većinom borbom za puku egzistenciju, građani Srbije okrenuli su se nesrazmernoj netrpeljivosti protiv komšija, dojučerašnjih prijatelja, autobusa koji kasne, cvetanju topola...A svoja nezadovoljstva najsigurnije mogu da izraze protiv onih koji nemaju ama baš nikakve mogućnosti da se odbrane – naših kućnih ljubimaca. Vlasti u Novom Sadu su decidirano jasno predvidele scenario po kome će kažnjavati nedužne, ne bi li pokazali i dokazali kako vredno rade u korist svojih građana.

U svojoj mržnji ljudi su zaboravili da samo psi, i još po neko, mogu da vole bezusovno. Svi ostali to čine s razlogom.